

УДК 346.5:339.9

Д.І. МИНЮК, канд. юрид. наук, Національний університет державної податкової служби України

ОСОБЛИВОСТІ ОБ'ЄКТИВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ СКЛАДУ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ У СФЕРІ ЗЕД

Ключові слова: ЗЕД, адміністративне правопорушення, об'єктивна сторона правопорушення, об'єкт адміністративного правопорушення

Адміністративні правопорушення займають одне з основних місць у системі деліктів, які вчиняються при функціонування суб'єктів господарювання в сфері ЗЕД. Це пояснюється тим, що саме в межах цього виду юридичної відповідальності існує можливість застосування найширшого переліку складів правопорушень, а також значним ступенем поширенням неправомірних дій при укладенні та виконанні договорів саме з іноземними контрагентами.

Виходячи з цього, спостерігається розширення переліку механізмів, за допомогою яких відбувається вчинення правопорушень при здійсненні ЗЕД. Саме тому, наразі для належного застосування адміністративної відповідальності необхідно чітко усвідомлювати, які саме суспільні відносини найбільш піддаються протиправному впливу при вчиненні деліктів.

Отже, актуальність цього дослідження пояснюється широким різноманіттям об'єктів адміністративних правопорушень у ЗЕД, а наслідок – необхідністю їх класифікації та ґрунтовної характеристики. Крім того, необхідним є також визначення обсягу негативного впливу, який здійснюється в даному випадку на всю систему господарювання нашої держави.

Об'єкти, як складова частина правопору-

шень, що вчиняються у сфері зовнішньоекономічної діяльності, мають свої особливості. Чітке засвоєння організаційно-правових аспектів їх сутності дозволяють організувати належним чином протидію правопорушенням, що вчиняються у цій сфері. У зв'язку з цим, метою статті виступає детальний аналіз об'єкта, на який спрямовані протиправні дії суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, пов'язані з вчиненням ними правопорушень у сфері ЗЕД. Новизна статті полягає в проведенні системного аналізу та класифікації найбільш поширених в Україні об'єктів адміністративних правопорушень що вчиняються у сфері ЗЕД. Це дозволить більш ефективно здійснювати протидію даним суспільно-шкідливим явищам з боку уповноважених органів.

Дослідження даної проблематики здійснювалося такими вітчизняними вченими як: Е.Ф. Авдокушкин, Ю.М. Бахрамов, В.В. Глухов, Ю.Я. Грошовик, В.А. Дадалко, Н. Даниленко, Р.В. Козик, А.І. Кредісова, Л.А. Панкова та інші. Незважаючи на це, об'єктивні елементи адміністративних правопорушень у сфері ЗЕД потребують свого подальшого дослідження та вдосконалення, адже з поглибленням глобалізаційних процесів у всьому світі та в Україні правопорушники отримують додатковий простір для реалізації зовнішнього прояву свого протиправного умислу у якості нових форм адміністративних деліктів.

Положення Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» не дають поняття об'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Але у ст.4 названого закону законодавець, перераховуючи види зовнішньоекономічної діяльності, вказує, що до них належить експорт та імпорт товарів, капіталів, робочої сили [1].

Р. Козик, Л. Панкова, Н. Даниленко стверджують, що у світовому господарстві розвиваються такі найважливіші форми міжнародних економічних відносин: міжнародна торгівля, міжнародна міграція капіталу, міжнародна міграція робочої сили, міжнародна

передача технологій, міжнародні валютно-фінансові та кредитні відносини, міжнародна економічна інтеграція [2, с.36].

Погоджуємось з думкою В.А. Дадалко про те, що об'єкти і суб'єкти міжнародних економічних відносин не відрізняються від аналогічних їм, та тих, що виникають, діють і припиняються в рамках національних ринкових відносин [3, с.45].

Виходячи з положень Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» та керуючись ст.177 Цивільного кодексу України [4], в якій вказується, що об'єктами цивільних справ є речі, у тому числі гроші та цінні папери, інше майно, майнові права, результати робіт, послуги, результати інтелектуальної, творчої діяльності, інформація, а також інші матеріальні і нематеріальні блага, можна зробити висновок, що об'єктами зовнішньоекономічної діяльності є суспільні відносини, що торкаються регулювання обігу цінних паперів; валюти; товарів та послуг і, які є одночасно і об'єктами протиправних посягань осіб, що вчиняють адміністративні правопорушення у сфері ЗЕД.

Одним із найбільш поширених об'єктів адміністративних правопорушень у сфері ЗЕД цінні папери, до яких відносяться акції, облігації, казначейські зобов'язання, сертифікати, векселі, приватизаційні папери.

Відповідно до Закону України від 23.02.2006 р. «Про цінні папери та фондовий ринок», цінні папери – це документи встановленої форми з відповідними реквізитами, що посвідчують грошові або інші майнові права, визначають взаємовідносини особи, яка їх розмістила (видала), і власника, та передбачають виконання зобов'язань згідно з умовами їх розміщення, а також можливість передачі прав, що впливають із цих документів, іншим особам [1].

В Україні відповідно до вказаного закону та інших нормативно-правових актів [5, 6] можуть випускатися такі види цінних паперів, що виступають об'єктами зовнішньоекономічної діяльності, а саме: а) акції; б) облігації внутрішніх та зовнішніх держав-

них позик; в) облігації місцевих позик; г) облігації підприємств; д) казначейські зобов'язання держави; е) ощадні сертифікати; ж) інвестиційні сертифікати; з) векселі; і) приватизаційні папери.

Акції найбільш часто є об'єктами протиправних посягань, а оскільки порівняно легко доступна їх купівля і оплачуються вони як в гривнях, так і у іноземній валюті відповідно статуту акціонерного товариства.

Облігації зовнішньоекономічних державних позик, казначейські зобов'язання України розміщуються на міжнародних та іноземних фондових ринках і підтверджують зобов'язання України відшкодувати їх вартість з виплатою доходу. Об'єктами правопорушень вони стають у випадках зловживань в банківській системі та урядових структурах.

Вексель, як платіжний документ у зовнішньоекономічних відносинах в останній час набирає все більшого значення. Він є цінним папером, що містить безумовне абстрактне грошове зобов'язання, і є досить поширеним засобом платежу. В міжнародних економічних відносинах використовуються також банківські перекази та чеки, купівля та використання іноземної валюти для проведення розрахунків у експортно-імпортних операціях регулюються «Правилами здійснення операцій на міжбанківському валютному ринку України», затвердженими Національним банком України [7].

Достатньо поширеним об'єктом адміністративних правопорушень в сфері ЗЕД є валюта. Вона є товаром і відповідно до законодавства України вільно купується і продається. Оскільки національна валюта – гривня не має обігу в інших країнах, то суб'єкти правопорушень здійснюють її конвертацію в Україні й іноземну валюту переводять у іноземні банки.

Валюта – це грошова одиниця, прийнята за основу грошової системи певної країни (гривня, крона, долар), та грошової системи, що діє в даній країні [8, с.74]. Виходячи з цього, можна дійти висновку, що валюта й гроші поняття ідентичні але у середині краї-

ни використовуються термін «гроші», а зовні «валюта». Валюта має свою ціну і стає товаром у міжнародних економічних відносинах. Щоб гроші країни могли перетинати митний кордон, вони повинні забезпечуватись платоспроможністю і мати довіру у світовому обороті. Вони повинні вільно обмінюватися, тобто конвертуватися.

Поняття валютних цінностей дає законодавець. Валютні кошти – валютні цінності, що включають до свого складу: а) іноземну валюту готівкою; б) платіжні документи (чеки, векселі, тратти, депозитні сертифікати, акредитиви та інші) в іноземній валюті; в) цінні папери (акції, облигації, купони до них, бони, векселі та інші) в іноземній валюті; г) золото та інші дорогоцінні метали у вигляді зливків, пластин та монет, а також сертифікати, облигації, варіанти та інші цінні папери, номінал яких виражено у золоті, дорогоцінні камені [1].

Іноземна валюта включає в себе такі види: а) валюта готівкою, грошові знаки (банкноти, білети державної скарбниці, монети), що знаходяться в обігу і є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави, а також вилучені або ті, що вилучаються з обігу, але підлягають обміну на грошові знаки, які знаходяться в обігу; б) платіжні документи у грошових одиницях іноземних держав та міжнародних розрахункових одиницях; в) кошти у грошових одиницях іноземних держав, міжнародних розрахункових одиницях та у діючій на території України валюті з вільною конверсією, які знаходяться на рахунках та вкладах у банківсько-кредитних установах на території України та за її межами.

Таким чином, валюта може бути національною – грошовою одиницею країни-виробника та іноземною – грошові знаки іноземних держав, які можуть бути конвертовані в валюту будь-якої держави.

Відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України, до валютних цінностей віднесено:

– валюту України – грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, мо-

нет та у інших формах, що перебувають в обігу та є законними платіжними засобами на території України, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обміну на грошові знаки, які перебувають у обігу, кошти на рахунках, у внесках у банківських та інших кредитно-фінансових установах на території України;

– платіжні документи та інші цінні папери (акції, облигації, купони до них, бони, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, ощадні книжки, інші фінансові та банківські документи), виражені у валюті України;

– іноземну валюту – іноземні грошові знаки у вигляді банкнот, казначейських білетів, монет, що перебувають у обігу та є законними платіжними засобами на території відповідної іноземної держави, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обміну на грошові знаки, які перебувають в обігу, кошти у грошових одиницях іноземних держав і міжнародних розрахункових (клірингових) одиницях, що перебувають на рахунках або вносяться до банківських та інших кредитно-фінансових установ за межами України;

– платіжні документи та інші цінні папери (акції, облигації, купони до них, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, інші фінансові та банківські документи), виражені у іноземній валюті або монетарних металах;

– банківські метали – це золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афішовані) до найвищих проб відповідно до світових стандартів, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів [5].

Об'єктами адміністративних правопорушень в сфері зовнішньоекономічних відносин є також товари та послуги. Як відмічає Є. Авдокушкін, традиційно і найбільш розвиненою формою міжнародних відносин є зовнішня торгівля. По деяким оцінкам на долю торгівлі приходиться 80 % усього об'єму

міжнародних економічних відносин [9, с.61].

Сутність торгівлі визначають, по-перше, як перерозподіл результатів людської праці від однієї стадії виробництва до іншої, і, по-друге, як передачу товарів від виробників споживачам. Торгівельні операції здійснюються з різними цілями, що обумовлюють їх розмаїття у зовнішньоекономічній діяльності.

Торгівлю класифікують, за територіальним принципом на зовнішню і внутрішню, за товарним потоком на експортну та імпорتنу. Форми і методи міжнародної торгівлі склалися на світовому ринку під впливом різних чинників, тому вони відрізняються великим розмаїттям, що позначається на ЗЕД і ринковій взаємодії підприємств різних форм власності.

Об'єктами зовнішньоекономічних зв'язків виступають товари бартерних операцій. По мірі розвитку ринкових відносин вітчизняні підприємства (фірми) вимушені надавати до товарів, які вони виробляють, додаткові послуги, тобто виробляти так звані товари з підкріпленням. Але у зовнішній сфері поняття «послуги» має більш широке тлумачення: це і є, по суті, той самий товар, реалізація якого приносить матеріальну винагороду його виробнику.

Серед таких послуг виділяють туристичні, інжинирингові, реінжинирингові, послуги зв'язку і транспортного обслуговування. Інжинирингову діяльність поділяють на дві групи: послуги, пов'язані з підготовкою виробничого процесу; послуги, що забезпечують нормальний хід процесу виробництва та реалізації продукції. Найважливішою передумовою виникнення інжинирингових операцій у зовнішньоекономічних відносинах стало поглиблення міжнародного поділу праці в умовах науково-технічного процесу.

Транспортні послуги – це специфічний товар міжнародної торгівлі, який забезпечує переміщення товарів і людей. Залежно від виду транспорту розрізняють морське, річне, повітряне, залізничне й автомобільне сполучення.

Здійснюючи теоретичний аналіз об'єктивної сторони складу адміністративного пра-

вопорушення, слід зауважити, що під даним поняттям розуміється зовнішній прояв суспільно шкідливого посягання на об'єкт, що перебуває під охороною адміністративно-правових норм. Відповідно до наукових розробок в галузі теорії держави і права взагалі [10, с.202; 11, с.162–165], і адміністративного права зокрема, об'єктивну сторону складу адміністративного правопорушення представляють ознаки, що характеризують зовнішні прояви проступку. Такими ознаками є: а) діяння (дія або бездіяльність); б) шкідливі наслідки діяння; в) причинний зв'язок між діянням і його шкідливими наслідками; г) місце; д) час; е) обстановка; ж) спосіб; з) знаряддя; і) засоби вчинення проступку. Вказані ознаки теорія адміністративного права поділяє на обов'язкові і факультативні.

Основною і обов'язковою ознакою об'єктивної сторони є протиправне діяння. Щодо інших ознак, то у позиціях учених, виявляються відповідні розбіжності. Аналіз точок зору науковців відносно цієї проблеми дозволяє окреслити два основні підходи до неї.

Згідно першого підходу, крім діяння обов'язковими є деякі інші ознаки. Це зокрема місце, час, наслідки вчинення проступку. Цієї точки зору дотримуються І. Голосніченко, Л. Біла, О. Миколенко виходячи з того, що названі ознаки притаманні будь-якому правопорушенню, так як будь-яке правопорушення вчиняється у відповідному місці, у відповідний час і заподіює відповідну шкоду.

Згідно другого підходу обов'язковою ознакою є лише протиправне діяння, усі ж інші ознаки слід віднести до факультативних. Цієї точки зору відносно об'єктивної сторони складу адміністративного проступку дотримуються С. Гончарук, В.Зуй, В. Колпаков [12, с.245].

Якщо проаналізувати адміністративно-деліктне законодавство, то слід зазначити, що законодавець в одних випадках застосовує деталізований опис діяння шляхом вказівки на додаткові його ознаки (шкідливі наслідки діяння; причинний зв'язок між діянням

і його шкідливими наслідками; місце; час; обстановка; спосіб; знаряддя; засоби вчинення проступку); в інших – обмежується стислою характеристикою діяння, тому мабуть слід приєднатись до думки тих науковців, які вважають, що основною і обов'язковою ознакою об'єктивної сторони складу адміністративного делікту є діяння (дія або бездіяльність). Усі інші ознаки (шкідливі наслідки діяння; причинний зв'язок між діянням і його шкідливими наслідками; час вчинення проступку; місце вчинення проступку; спосіб вчинення проступку; засоби вчинення проступку) є факультативними.

Діяння (дія або бездіяльність) як ознака об'єктивної сторони складу адміністративного делікту є провідна, головна ознака об'єктивної сторони, це стержень, навколо якого групуються інші її ознаки (спосіб, час, місце тощо). Протиправне діяння може бути простим або ж складним.

Доречним вважаємо в аспекті цього дослідження здійснити адміністративно-правову класифікацію проступків, що можуть вчинятися в ЗЕД.

Проступок із двома різними діями утворює єдність двох самостійних дій, тому вчинення тільки однієї, передбаченої законом дії складу адміністративного делікту, у цьому разі не створює.

Проступок, що складається з альтернативних дій, передбачає вчинення різних дій, перерахованих в одній частині статті закону.

Збірний проступок – це проступок, склад якого сформовано з порушень заборон, приписів, вимог, що містяться в інших правових актах, на які посилається відповідна стаття законодавства про адміністративні правопорушення.

Проступок, що триває, розпочавшись з будь-якої протиправної дії чи бездіяльності, здійснюється потім безперервно шляхом невиконання обов'язку. Початковим моментом такого діяння може бути як активна дія, так і бездіяльність, причому винний або не виконує конкретно покладений на нього обов'язок, або виконує його не повністю, не належним

чином, і його поведінка оцінюється як бездіяльність щодо цього обов'язку.

Проступок, що продовжується, передбачає перелік тісно пов'язаних між собою вчинків, сукупність яких законодавець розцінює як єдине правопорушення. У цьому випадку адміністративний делікт, що продовжується, складається з окремих діянь, що віддалені одне від одного в часі, але цілком збігаються за основними юридичними ознаками: формою вини; метою до якої прагне суб'єкт; місцем і характером та інше. Між цими діяннями існує тісний внутрішній зв'язок.

Під причинним зв'язком між діянням і його шкідливими наслідками як ознакою об'єктивної сторони складу адміністративного делікту розуміють об'єктивно існуючу залежність між: шкідливим наслідком і самим діянням, тобто вчинені протиправні діяння призвели до виникнення соціально небажаних наслідків, які є шкідливими для особи, суспільства, держави. Ця залежність виражається у тому, що саме протиправне діяння породжує шкідливий наслідок.

Шкідливі наслідки діяння як ознака об'єктивної сторони складу адміністративного делікту є факультативною ознакою об'єктивної сторони складу адміністративного делікту. У термін «наслідки» законодавець вкладає об'єктивований результат впливу суб'єкта на об'єкт. У адміністративно-деліктному законодавстві під шкідливими наслідками розуміються спричинені адміністративним проступком негативні зміни у об'єкті, що захищається адміністративно-правовими нормами, які знайшли зовнішній вираз у пошкодженні чи протиправному заволодінні, зменшенні певним особистим майном власника чи майнового блага.

Шкідливі наслідки притаманні будь-якому адміністративному проступку. На це прямо вказують тексти статей КУпАП [13]. Вони можуть прямо називатися у законі і виступати як компонент складу проступку. У той же час законодавець може сформулювати диспозицію статті без прямого визначення шкідливих наслідків. За характером заподіяного

впливу, що спричиняє шкоду, наслідки поділяють на: а) матеріальні і б) нематеріальні.

Матеріально шкідливі наслідки об'єктивуються у вигляді майнової шкоди, яка вважається як реальні збитки або як упущена вигода і фізичної шкоди. Нематеріальні шкідливі наслідки об'єктивуються у вигляді моральної, соціальної, політичної та організаційної шкоди.

Час і місце вчинення адміністративного правопорушення як ознаки об'єктивної сторони його складу передбачає, що кожне явище реального буття існує в часі і просторі. Виникнення адміністративного проступку у часі й просторі є його важливими ознаками. Якщо ж йдеться про діяння, що вчиняється у формі бездіяльності, то ознака часу – термін, заздалегідь обумовлений період, після закінчення якого бездіяльність стає проступком.

У певних випадках законодавець вводить до складу як конструктивну ознаку спосіб вчинення проступку. Спосіб – це форма, у якій виражається протиправне діяння. Йому притаманні: порядок; метод; послідовність діяння; прийоми застосовані правопорушником. У цілому ряді випадків законодавцем вводиться, що для вчинення конкретних дій або конкретної діяльності необхідно дістати дозвіл (згоду) органів виконавчої влади. Такий дозвіл (згода) є конструктивною ознакою об'єктивної сторони для деяких складів адміністративних проступків. Зокрема, підприємницька зовнішньоекономічна діяльність без державної реєстрації тягне за собою адміністративну відповідальність [14].

Засоби, що використовуються при вчиненні адміністративного проступку, як ознака об'єктивної сторони його складу – це зокрема, самовільне використання з корисливою метою транспортних засобів; застосування засобів вимірювання, що мають відхилення від гранично допустимих значень, для використання результатів вимірювань у сферах, що підлягають державному нагляду.

Таким чином, об'єктами протиправних діянь у сфері ЗЕД, які охороняються адмініст-

ративно-правовими нормами є суспільні відносини пов'язані з здійсненням зовнішньоекономічної діяльності та відносини пов'язані з процесом переміщення через митний кордон товарно-матеріальних цінностей, валют послуг та робочої сили. З кожним роком перелік таких об'єктів суттєво зростатиме, а тому вкрай необхідним є своєчасне оновлення відповідного законодавства та структури адміністративно-правового регулювання в цій сфері. Об'єктивну сторону адміністративного правопорушення у сфері ЗЕД складає зовнішній прояв суспільно шкідливого посягання, як на процедуру здійснення самої ЗЕД та здійснення заборонених законодавством її видів, а також здійснення протиправних операцій пов'язаних з перетином митного кордону товарно-матеріальними цінностями, валютою, послугами та робочою силою. Поєднання різних елементів об'єктивної сторони при здійсненні правопорушень в ЗЕД поступово також ускладнюється, що досить часто робить проблематичним застосування чинного законодавства. Для належного регулювання аналізованої сфери суспільних відносин практика регулювання та законодавчі акти хоча і не повинні випереджувати виникнення нових правопорушень, але однозначно мають оперативно реагувати на події такого характеру.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» : від 16.04.1991 р., № 959-ХІІ // ВВР України. – 1991. – № 24.
2. Козик Р. В. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / Р. В. Козик, Л. А. Панкова, Н. Г. Даниленко. – К. : Знання прес, 2001. – 277 с.
3. Дадалко В. А. Международные экономические отношения / В. А. Дадалко. – Минск, 2002. – 488 с.
4. Цивільний кодекс України : від 16.01.2003 р., № 435-ІV // ВВР України. – 2003. – № 40–44. – Ст. 356.
5. Декрет Кабінету Міністрів України

«Про систему валютного врегулювання і валютного контролю (зі змінами та доповненнями)» : від 19.02.1993 р., № 15-93 // Зібрання постанов Уряду України. – 1993. – № 4–5.

6. Постанова Національного банку України «Про здійснення операцій з цінними паперами українських емітентів» : від 29.01.2003 р., № 36.

7. Постанова Національного банку України «Правила здійснення операцій на банківському валютному ринку України» : від 18.03.1999 р., № 127.

8. Великий тлумачний словник сучасної Української мови / уклад. і головн. ред. В. Т. Бусел. – Ірпінь ВТ «Перун», 2004. – 1440 с.

9. Авдокушкин Е. Ф. Международные экономические отношения : учебник / Е. Ф. Авдокушкин. – М. : Юрист, 1999. – 368 с.

10. Загальна теорія держави і права / за ред. В. В. Копейчикова. – К. : Юрінком, 1997. – 320 с.

11. Адміністративне право України : підруч. [для юрид. вузів і ф-тів / Ю. П. Битяк, В. В. Богутський, В. М. Паращук та ін.] : за ред. Ю. П. Битяка. – Х. : Право, 2001. – 528 с.

12. Колпаков В. К. Адміністративно-деліктний правовий феномен : монографія / В. К. Колпаков. – К. : Юрінком Інтер, 2004. – 528 с.

13. Кодекс України про адміністративні правопорушення : від 07.12.1984 р., № 8073-X // ВВР УРСР. – 1984. – № 51. – С. 1122.

14. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Науково-практичний коментар / Р. А. Калюжний, А. Т. Комзюк, О. П. Погрібний та ін. – К. : Алерта, КНТ; ЦУЛ, 2010. – 684 с.

Минюк Д. І. Особливості об'єктивних елементів складу адміністративних правопорушень, що вчиняються у сфері ЗЕД / Д. І. Минюк // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 657–663 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-1/11mdiucz.pdf>

Розглянуто об'єктивні елементи складу адміністративних правопорушень в зовнішньоекономічній діяльності. Здійснено характеристику найбільш поширених в Україні об'єктів правопорушень у даній сфері. Проведено їх класифікацію. Здійснено наголос на теоретичних аспектах об'єктивної сторони адміністративних деліктів у сфері ЗЕД.

***

Минюк Д.И. Особенности объективных элементов состава административных правонарушений, совершаемых в сфере ВЭД

Рассмотрены объективные элементы состава административных правонарушений во внешнеэкономической деятельности. Осуществлена характеристика наиболее распространенных в Украине объектов правонарушений в данной сфере. Проведено их классификацию. Сделан акцент на теоретических аспектах объективной стороны административных деликтов в сфере ВЭД.

***

Mynyuk D.I. Features of the Objective Elements of the Misdemeanors Committed in the FEA

The objective elements of administrative offences in foreign economic activities examined. The characteristic of common objects in these area offenses have been made. The classification of them has also been made within the research. Aisles focus on theoretical aspects of the objective side of administrative offences in the area of foreign economic activities.